

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การบริหารด้านการเบิกจ่ายเงินและการบัญชีของกองทุนเพื่อส่งเสริม
การอนุรักษ์พลังงานโดยสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน)

สำนักงานนโยบายและแผนพลังงานได้มีหนังสือ ด่วน ที่ พน ๐๖๐๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน” ในกระทรวงพลังงาน เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน และมาตรา ๒๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน และเงินจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานในกระทรวงการคลัง ไปเป็นของกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ และเพื่อให้การดำเนินงานในด้านการเบิกจ่ายเงินและการบัญชีของกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานมีความต่อเนื่องและถูกต้อง สำนักงานนโยบายและแผนพลังงานในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน จึงทำหน้าที่เป็นผู้รับโอนการดำเนินงานดังกล่าวไปพลางก่อน ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของปลัดกระทรวงพลังงาน

ต่อมากระทรวงพลังงานมีนโยบายที่จะมอบหมายให้สถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นผู้บริหารงานดังกล่าวแทนสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน เนื่องจากกระทรวงพลังงานพิจารณาแล้วเห็นว่า ปัจจุบันสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) ดูแลเงินของกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่แล้วตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ดังนั้น หากกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานอยู่ในความดูแลของสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) ด้วยน่าจะมีการบริหารการเงินที่ดีกว่า

สำนักงานนโยบายและแผนพลังงานเห็นว่าตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารงานกองทุนพลังงานเป็นการเฉพาะกิจ มิได้รวมถึงการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน และการดำเนินการของสำนักงานนโยบายและแผนพลังงานและสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) มีความ

แตกต่างกัน ๔ ประการ คือ ลักษณะขององค์กร วัตถุประสงค์ รูปแบบการบริหารจัดการ และลักษณะการบริหารงานกองทุน

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงานและถูกต้องตามหลักการของกฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนพลังงานจึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังต่อไปนี้

๑. สถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) มีอำนาจบริหารงานการเบิกจ่ายเงินและการบัญชีของกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานได้หรือไม่

๒. หากสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) ไม่มีอำนาจบริหารงานได้ตามข้อ ๑. สถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) จะต้องดำเนินการอย่างไรจึงจะสามารถบริหารงานได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงพลังงาน (กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานและสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน) และผู้แทนสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นว่า การที่สำนักงานนโยบายและแผนพลังงานหารือว่า สถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) มีอำนาจบริหารงานการเบิกจ่ายเงินและการบัญชีของกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานซึ่งจัดตั้งขึ้นในกระทรวงพลังงานหรือไม่ เป็นการหารืออำนาจหน้าที่ของสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ากระทรวงพลังงานและคณะกรรมการกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานได้มีการปรึกษาหารือระหว่างส่วนราชการกับหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบนั้นก่อน ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปตามขั้นตอนของการบริหารราชการแผ่นดิน จึงสมควรให้มีการหารือระหว่างส่วนราชการกับหน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายเสียก่อน ในชั้นนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) จึงไม่รับข้อหารือดังกล่าวไว้พิจารณา ทั้งนี้ ตามข้อ ๔^๑ แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

^๑ ข้อ ๔ เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปตามขั้นตอนของการบริหารราชการแผ่นดิน เรื่องที่กรรมการกฤษฎีกาจะพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมาย จะต้องเป็นเรื่องที่ได้มีการปรึกษาหารือระหว่างส่วนราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบหรือรักษาการตามกฎหมายแล้ว เว้นแต่จะเป็นกรณีเร่งด่วนหรือมีความจำเป็นอย่างอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีจะได้มีมติหรือคำสั่ง

เลขที่การคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๕๒